

**najczęściej
popetnianych błędów
w języku angielskim
w trakcie mówienia**

Materiał stworzony na podstawie **10 000 GODZIN**
słuchania kursantów Chatschool.pl

Chat
school

01

Mylenie czasów bez opamiętania!

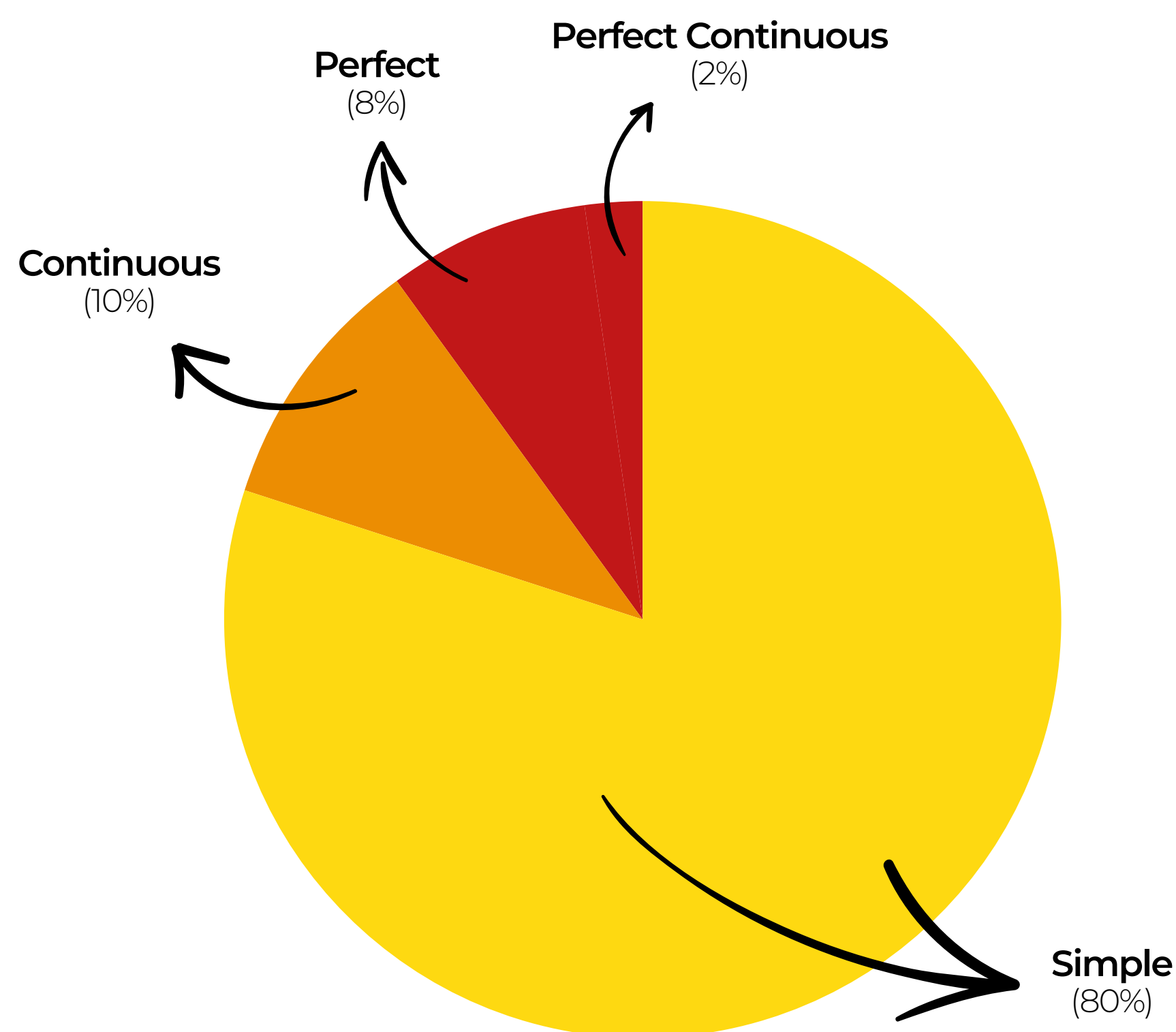

Wielu nauczycieli każe nam się uczyć wszystkich czasów. Efekt jest taki, że zamiast dobrze znać wszystkie czasy, jesteśmy w stanie dobrze porozumieć się tylko w **JEDNYM**.

12
Mamy 12 czasów w języku angielskim. Jeśli znasz dobrze 3-4, jesteś stanie dogadać się praktycznie na każdy temat.

3
Każdy osobny czas ma na celu przemyślenie odbiorcy co mamy dokładnie na myśli.

4
Polecamy płynną komunikację 3-4 czasami, a następnie dodajemy sukcesywnie kolejny czas.

Skupiając się na najważniejszych czasach takich jak:

PAST | **SIMPLE**
PRESENT |
FUTURE

(i ewentualnie Present Continuous) otwieramy sobie furtkę do bram świata.

Skoncentrujmy się zatem na najważniejszych czasach!

Nieustanne mylenie czasów
PRESENT SIMPLE

ZASTOSOWANIE

Ten czas stosuje się, kiedy chcemy mówić o czynnościach wykonywanych regularnie, czyli powtarzalnych.

He listens to the boss everyday. (*On słucha szefa codziennie.*)

TWIERDZENIA

Osoba
+
czasownik w formie podstawowej
+
reszta zdania.

They talk about ambitious goals.
(*Oni rozmawiają o ambitnych celach – czyli często to się zdarza.*)

*Jeśli używamy osoby he / she / it, dodajemy do czasownika końcówkę '-s/-es'

She sleeps very well.
(*Ona sypia bardzo dobrze.*)

PRZECZENIA

Osoba
+
do not / does not
+
czasownik w formie podstawowej
+
reszta zdania.

W przypadku osób: I / you / we / they
dodajemy **do not** (don't)

You don't take a break when you exercise.
(*Ty nie robisz przerwy kiedy ćwiczysz.*)

Z kolei **does not** (doesn't) łączy się z osobami:
he / she / it

She doesn't work very hard.
(*Ona nie pracuje ciężko.*)

PYTANIA

Does / do
+
osoba
+
czasownik w podstawowej formie
+
reszta zdania?

'Do' używamy przy osobach:
I / we / they / you (ty) / you (wy)

Do you eat breakfast everyday?
(*Czy jesz śniadanie codziennie?*)

'Does' używamy przy osobach: he / she / it

Does she like apples?
(*Czy ona lubi jabłka?*)

ZASTOSOWANIE

Czynności mające miejsce w przeszłości, bez skutków w teraźniejszości.

She went to Greece two years ago. *(Ona pojechała do Grecji dwa lata temu.)*

TWIERDZENIA

Osoba
+
czasownik w drugiej formie
+
reszta zdania.

He wrote her a letter 3 years ago.
(On napisał do niej list 3 lata temu.)

PRZECZENIA

Osoba
+
did not
+
czasownik w formie podstawowej
+
reszta zdania.

He didn't know that she doesn't like spaghetti.
(On nie wiedział, że ona nie lubi spaghetti.)

*Kiedy w zdaniu jest czasownik „be” (być), wtedy zaprzeczamy za pomocą

'was not' (wasn't) albo **'were not' (weren't).**

'Was' stosujemy do osób: I / he / she / it
a 'were' do: you / we / they

They weren't at school last Monday.
(Oni nie byli w szkole w zeszły poniedziałek.)

PYTANIA

Did
+
osoba
+
czasownik w podstawowej formie
+
reszta zdania?

Did she steal this car?
(Czy ona ukradła ten samochód?)

* Gdy w zdaniu nie pojawia się czasownik „be” (być), nie korzystamy z „did”, a ponownie używamy **'was'** lub **'were'**.

'Was' stosujemy do osób: I / he / she / it,
a 'were' do: you / we / they.

Were they in the cinema yesterday?
(Czy oni byli w kinie wczoraj?)

Mylenie czasów bez opamiętania!
FUTURE SIMPLE

ZASTOSOWANIE

Czynności mające miejsce w przyszłości, wcześniej niezaplanowane.

I will call her tomorrow. (Zadzwonię do niej jutro.)

TWIERDZENIA

Osoba
+
will
+
czasownik w formie podstawowej
+
reszta zdania.

He will fly to Scotland.
(On poleci do Szkocji.)

PRZECZENIA

Osoba
+
will not
+
czasownik w formie podstawowej
+
reszta zdania.

She will not have a child with this guy.
(Ona nie będzie miała dziecka z tym facetem.)

PYTANIA

Will
+
osoba
+
czasownik w podstawowej formie
+
reszta zdania?

Will you write something on Facebook?
(Czy napiszesz coś na Facebook'u?)

02

He told somebody/he said to somebody

Say oraz **tell** często używamy, kiedy chcemy zakomunikować, że powiedzieliśmy coś danej osobie w przeszłości.

Trzeba pamiętać, że po „tell” nie używamy ‘to’, natomiast po „say” już tak.

say to
tell

I said to him that he was very stupid .
(Powiedziałam do niego, że jest bardzo głupi.)

I told her not to touch this book.
(Powiedziałem jej, żeby nie dotykała tej książki.)

03

Which/Who - kiedy powinno się ich używać?

Spójniki, które pozwalają utworzyć zdanie złożone. Można dzięki nim doprecyzować o kim albo o czym dokładnie mówimy.

which

oznacza „który/która/które” i łączy się z rzeczami

I eat a lot of apples which have vitamins and minerals.
(Jem dużo jabłek, które mają witaminy i minerały.)

who

oznacza „który/która/którzy” i łączy się z oso-

People who have a lot of time, don't have money.
(Ludzie, którzy mają dużo czasu, nie mają pieniędzy.)

Kiedy chcemy zapytać „jak coś zrobić?“, „Co robić..?“, „Gdzie nie iść..?“ itp., w języku angielskim najpierw stawiamy **How/What/Where**, a po nich „to” i czasownik w formie podstawowej.

how
what
where

to... ?

How to prepare dumplings with mushrooms?

(Jak przygotować pierogi z grzybami?)

What to do when I don't have money?

(Co zrobić, kiedy nie mam pieniędzy?)

Where not to go when it's very cold?

(Gdzie nie iść, kiedy jest bardzo zimno?)

I see/I can see - różnica

I see oraz **I can see** wyglądają podobnie, ale oznaczają całkowicie co innego.

I see

oznacza w języku polskim, że coś **rozumiem**

- So you can't do this for me.
- Oh, I see .

(-Więc nie możesz tego dla mnie zrobić.
- Rozumiem.)

I can see

oznacza, po prostu, **widzę**

In the picture I can see...
(Na obrazku widzę...)

Niepoprawne korzystanie z czasowników

-ing

Często mylimy czasowniki z rzeczownikami. W wielu wypadkach do stworzenia rzeczownika z czasownika wystarczy dodać końcówkę „-ing”.

Na przykład **swimming** używamy, kiedy chcemy powiedzieć, że dana czynność jest naszym ulubionym sportem. Zdanie będzie brzmiało wtedy:

Swimming is our favourite sport.
(Pływanie jest naszym ulubionym sportem.)

Niestety, wiele osób mówi niepoprawnie:
Swim is our favourite sport.

There is/are.. there was/were... there will be... there should be...

Gdy mówimy, że coś znajduje się w jakimś miejscu, wygląda to następująco:
„Jest 15 jajek w lodówce.” Większość Polaków bez chwili wahania powie: „Is 15 eggs in the fridge.”

Forma poprawna to: „**There are 15 eggs in the fridge**”

Pamiętajmy o „There is/are” w czasie teraźniejszym:

There is – I. poj

There are – I. mn

There is an egg.
There are 15 eggs.

To samo dotyczy innych czasów.

Czas przeszły:

„There was/were”

There was – I. poj

There were – I. mn

There was a big tree near the house.

(Tam było kiedyś duże drzewo blisko domu.)

Czas przyszły:

„There will be”

There will be apples, when October comes.

(Będą jabłka, kiedy przyjdzie październik.)

Czasowniki modalne (should, must, might...)

„There should be/ There must be / There might be../..)

There should be some solution.

(Powinno być pewne rozwiązanie.)

W normalnym zdaniu podmiot wykonuje jakąś czynność i nacisk jest kładziony na sprawcę czynności, w zdaniu w stronie biernej **ważniejszy jest efekt niż sprawca**.

Do najważniejszych należą strony bierne występujące w czasach: Present Simple, Past Simple, Future Simple oraz w połączeniu z czasownikami modalnymi.

W Present Simple w stronie aktywnej powiedzielibyśmy np.

Somebody watches movies on my Netflix account.
(Ktoś ogląda filmy na moim koncie Netflix.)

W stronie biernej powiemy:
Movies are watched on my Netflix account.
(Filmy są oglądane na moim koncie Netflix.)

W Past Simple zdanie w trybie aktywnym będzie brzmiało np.

Star produced cars in Starachowice.
(Star produkował samochody w Starachowicach.)

W trybie biernym powiemy za to:
Star cars were produced in Starachowice.
(Samochody Stara były produkowane w Starachowicach.)

W Future Simple w stronie aktywnej powiemy np.

He will kill his mother.
(On zabije swoją mamę.)

W trybie biernym powiemy:
His mother will be killed.
(Jego mama zostanie zabita.)

Czasowniki modalne:

I can't open the door.
(Nie mogę otworzyć drzwi) – strona aktywna.

The door can't be opened.
(Drzwi nie mogą być otworzone).

Niedodawanie do czasownika końcówki -s po every/any/no/some -body; every/any/some/no -one

Nobody, somebody, everyone...
traktujemy jako 3. osobę liczby pojedynczej.

Zdanie ułożymy więc tak:

Everyone HAS a big family in this city.
(Każdy ma dużą rodzinę w tym mieście.)

Nobody CARES about your ambitions.
(Nikt nie dba o Twoje ambicje.)

Someone WAS afraid of spiders.
(Ktoś bał się pajaków.)

Nieużywanie "to" po want

Wiele osób zapomina użyć 'to' po czasowniku

want

Poprawnie powinno się mówić:

chcieć

I want to dance with you.
(Chcę z Tobą zatańczyć.)

Kolejność słów w pytaniu

How will the newspaper look?
(Jak będzie wyglądała gazeta?)
– tak wygląda budowa prostego pytania.

He was wondering how the newspaper will look.
(Zastanawiał się jak będzie wyglądała gazeta).
– tak wygląda budowa pytania,
gdy jest coś poprzedzone.

Używanie czasownika z końcówką -ing, lub w formie podstawowej

I grupa

GERUND

Would you mind me eating that cupcake?
(Masz coś przeciwko że zjem to ciastko?)

II grupa

INFINITIVE

Who doesn't want to do it!
(Kto by nie chciał tego zrobić!)

I want to earn a lot of money.
(Chcę zarabiać dużo pieniędzy.)

III grupa

czasowniki używane nieprzeziennie,
ZMIENIAJĄCE znaczenie zdania

np. stop

He stopped drinking tee.
(Przestał pić herbatę.)

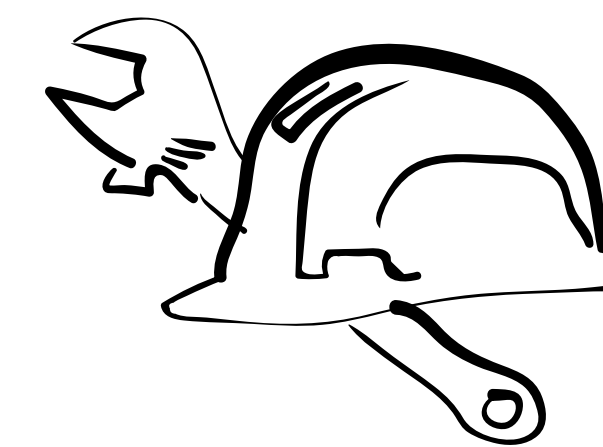
He stopped to have a cup of coffee.
(Zatrzymał się, żeby napić się kawy.)

IV Grupa

czasowniki używane nieprzeziennie,
NIEZMIENIAJĄCE znaczenia zdania

I need the job but I hate working.
I need the job but I hate to work.
(Potrzebuję pracy, ale nienawidzę pracować.)

Kursanci zapominają, że can ma różne formy w zależności od czasu.

W formie przeszłej używane jest could, np.

could

I could jump when I was younger.

(Umiałem skakać, kiedy byłem młodszy.)

can

Can natomiast używa się w formie teraźniejszej, np.

I can cook delicious dishes.

(Ja umiem gotować pyszne dania.)

will be able

Will be able w formie przyszłej, np.

I will be able to swim over 100metres.

(Będę w stanie przepłynąć 100m.)

„Have to” używamy w czasie teraźniejszym
musieć – czynnik zewnętrzny

I have to do my homework

(Jak nie zrobię to np. nauczyciel mi postawi 1.)

„Must” – używamy w czasie teraźniejszym
musieć – czynnik wewnętrzny

I must do my homework .

(Muszę zrobić prace domową, ponieważ chcę być wzorowym uczniem.)

Wiele osób chce powiedzieć, że musiało coś zrobić w przeszłości.

Najpopularniejszą formą jest:

Osoba + had to + podstawowa forma czasownika

I had to fix my bike.

(Musiałem naprawić rower.)

W języku angielskim można znaleźć wiele wyrażen, dzięki którym wyjaśniamy dlaczego wykonujemy daną czynność. Służą do tego:

so that, to, in order to, so as to

Pamiętać należy, że po 'to' trzeba dodać podstawową formę czasownika, np.

I must exercise to have a better body.

(Muszę robić więcej ćwiczeń, żeby mieć lepsze ciało.)

Po wyrażeniu 'in order to' także stawiamy podstawową formę czasownika,

np. **I must drink more milk in order to have big muscles.**

(Muszę pić więcej mleka, żeby mieć duże mięśnie.)

Używając zdania z wyrażeniem so that, musimy pamiętać, że po so that używamy pełnego zdania, np.

I must work hard so that I can be a rich person.

(Muszę ciężko pracować, po to żeby być bogatym człowiekiem.)

I avoid this place so as not to tease the dog.

(Unikam tego miejsca, aby nie drażnić psa.)

Błędne tworzenie pytań bezosobowych

Pytając *kto pije?*

np. **Who drinks?**

Zawsze pamiętajmy o końcówce -s w czasowniku.

Podobnie jest w przypadku pytań typu:

What happens?, czy Who eats?

who drinks? what happens?

Make somebody do something to konstrukcja w języku polskim oznaczająca KAZAĆ KOMUŚ COŚ ROBIĆ.

Można spotkać ją w dwóch wersjach, np.

My girlfriend makes me do breakfast every Sunday.
(Moja dziewczyna każe robić mi śniadanie w każdą niedzielę.)

Można też powiedzieć:

I am made to do breakfast every Sunday by my girlfriend.
(Jestem zmuszony do robienia śniadania w każdą niedzielę przez moją dziewczynę.)

W drugiej wersji zdania podkreślamy bardziej czynność, którą każą nam wykonywać, niż osoby które zmusiły nas do wykonywania tych czynności.

Tutaj **research results** oznaczają “wyniki badań”.

Często osoby chcą coś powiedzieć, przekładając dokładnie z języka polskiego “wyniki badań” na “results research”, co jest niepoprawne.

Poprawna forma to **research results**.

Mamy tutaj krzyżową zależność.

wyniki badań

research results

W przypadku wykorzystania przyimka “of” nie ma już takiej zależności i przykład brzmi: **results of research**

Wiele osób używa „to” po czasownikach modalnych can, must, might... np.

She must to clean her house. – niepoprawna wersja.

She must clean her house.
(Ona musi posprzątać jej dom.)

Much i many oznaczają w obu przypadkach

wiele, mnóstwo, dużo,

jednak używa się ich w innych okolicznościach.

Many używa się tylko przed rzeczownikami policzalnymi, ale w przeczeniach i pytaniach, np. **How many books do you have?** (Ile masz książek?)

Much używamy w pytaniach i przeczeniach, ale tylko przed rzeczownikami niepoliczalnymi, np.

How much is it? (Ile to kosztuje?) albo

How much money do you need to arrive in London? (Ile pieniędzy potrzebujesz by dotrzeć do Londynu?)

Przy okazji należy pamiętać, jakie rzeczowniki są policzalne, a jakie nie.

POLICZALNE

Te, które łatwo podzielić na jednostki

np. jabłka, napoje (ale w butelkach, czy puszkach), buty, ubrania itd.)

NIEPOLICZALNE

Wszystkie przedmioty, które trzeba zważyć lub zmierzyć

np. cukier, sok, woda.
Niepoliczalne są również pieniądze.

Często mylone jest **few** z **a few**.

A few stosuje się przy rzeczownikach policzalnych w liczbie mnogiej i tłumaczymy to jako kilka, kilku, np.

There were a few people in the bookshop. (Było kilkoro ludzi w księgarni.)

A few ma wydźwięk pozytywny, w znaczeniu wystarczająco.

Few z kolei ma wydźwięk negatywny i też stosuje się w liczbie mnogiej oraz przy rzeczownikach policzalnych, oznacza "prawie nie", np.

I have only few apples for you.

(Mam tylko kilka jabłek dla ciebie.)

Często zapominamy o **myself, herself** i **ourselves**...
Oznaczają one w języku polskim po prostu "się/siebie". np.

I like myself.
(Lubię siebie.)

She washed herself.
(Ona się umyła.)

I	myself	<i>sam się</i>
You	yourself	<i>sam się</i>
She	herself	<i>sama się</i>
He	himself	<i>sam się</i>
It	itself	<i>samo się</i>
We	ourselves	<i>sami się</i>
You	yourselves	<i>sami się</i>
They	themselves	<i>sami się</i>

On your own ("sam / sama") używamy w momencie, kiedy chcemy powiedzieć, że coś robimy sami lub że ktoś zrobił coś samodzielnie, np.

I cooked this dinner on my own.
(Zrobiłam tę kolację sama)

He loves doing homework on his own.
(On kocha robić pracę domową samodzielnie.)

Możemy również użyć "**by yourself**", który również oznacza *sam/sama*, np. **I cooked this dinner by myself** jednak ten zaimek zwrotny odmienia się w zależności od osoby.*

*Patrz tabela obok

Would oznacza w języku polskim "mógłbyś / mógłbym / moglibyśmy".

Używa się go w zdaniach, w których chcemy wyrazić możliwość wystąpienia jakiejś akcji, czy sytuacji, która nie jest prawdziwa, np.

I would go to the cinema in this weekend, but I don't have enough money to buy a ticket.

(Mógłbym iść do kina w ten weekend, ale nie mam wystarczająco dużo pieniędzy, by kupić bilet.)

Jeśli chcemy powiedzieć o prawdopodobnych zdarzeniach z przeszłości, używamy formacji **would have (done/given etc.)**, np.

I would have signed up for karate much earlier, but my mum didn't let me train karate.

(Zapisałbym się znacznie wcześniej na karate, ale moja mama nie pozwalała mi trenować karate.)

Formy **my, your, his, her, its, our, their** używamy zazwyczaj przed rzeczownikiem.

I like his style.

(Lubię jego styl.)

Natomiast po **mine, yours, his, hers, ours, theirs** nie występuje rzeczownik.

This watch is mine.

(Ten zegarek jest mój.)

Each other i **one another** są często mylone, ponieważ mają to samo znaczenie i bardzo subtelną różnicę w użyciu. Oba te zaimki oznaczają właśnie "wzajemnie", "nawzajem".

Each other używa się, gdy mówimy o oddziaływaniu na siebie dwóch osób, np.

My parents love each other so much.

(Moi rodzice kochają się bardzo mocno.)

One another używa się, kiedy oddziałuje na siebie kilka osób, np.

Students help one another from time to time.

(Studenci pomagają sobie nawzajem od czasu do czasu.)

Another i **other** są często mylonymi słowami w języku angielskim.

Another oznacza inny (kolejny), a **other** inni, inny, różny. **Another** stawia się przed rzeczownikiem policzalnym i wyłącznie w liczbie pojedynczej.

I need another drink.

(Potrzebuję innego (kolejnego) drinka.)

Other przed rzeczownikami, ale wyłącznie policzalnymi w liczbie mnogiej.

Other cats aren't so cute.

(Inne koty nie są tak słodkie.)

Others oznacza również 'inny, różny' i używa się go po rzeczownikach policzalnych w liczbie mnogiej, gdy nie chcemy ponownie wspominać o podmiocie.

Some people love hamburgers, others need only a pizza to survive.

(Niektórzy ludzie kochają hamburgery, inni potrzebują jedynie pizzy do życia.)

The others – w języku polskim oznacza pozostali, tamci. Nie stawiamy po nim rzeczownika, np.

I want to go to the bar and eat something, the others must wait for me.

(Chcę iść do baru i coś zjeść, inni muszą na mnie poczekać.)

This – liczba pojedyncza, przedmiot znajduje się w najbliższym otoczeniu
This window is broken.
(To okno jest rozbite.)

That – liczba pojedyncza, przedmiot znajduje się poza najbliższym otoczeniem
That man on the train is handsome.
(Tamten mężczyzna na pociągu jest przystojny.)

These – liczba mnoga, przedmiot znajduje się w najbliższym otoczeniu
These sharks in the water are very dangerous.
(Te rekiny w wodzie są niebezpieczne.)

Those – liczba mnoga, przedmiot znajduje się poza najbliższym otoczeniem
Those motorbikes on the street are riding very fast.
(Tamte motocykle na ulicy jadą bardzo szybko.)

Gdy próbujemy kogoś cytować, cofamy się o jeden czas.
(Poniżej w tabelce najważniejsze czasy.)

PRESENT SIMPLE	PRESENT CONTINUOUS	PAST SIMPLE	FUTURE SIMPLE
↓	↓	↓	↓
PAST SIMPLE	PAST CONTINUOUS	PAST PERFECT	FUTURE SIMPLE IN THE PAST
My brother: I love social media. = My brother said (that) he loved social media. <i>(Mój brat powiedział, że kocha social media.)</i>	My friend: My wife is preparing dinner. = My friend said his wife was preparing dinner. <i>(Mój znajomy powiedział, że jego żona przygotowuje obiad.)</i>	My parents: We were at the cinema yesterday. = My parents said they had been at the cinema the day before. <i>(Moi rodzice powiedzieli, że byli w kinie poprzedniego dnia.)</i>	Dad: I will buy this vacuum for us. = Our dad said he would buy that vacuum for us. <i>(Nasz tata powiedział, że kupi odkurzacza dla nas.)</i>

Zmianie ulegają również określenia czasu w stosunku do zdania w mowie niezależnej:

NOW	AGO	NEXT	TOMORROW	YESTERDAY	LAST WEEK
↓	↓	↓	↓	↓	↓
THEN	BEFORE	THE NEXT THE FOLLOWING	THE NEXT DAY, THE FOLLOWING DAY	THE DAY BEFORE, THE PREVIOUS DAY	THE WEEK BEFORE, THE PREVIOUS WEEK

whole

Słowo „whole” oznacza ‘cały’ i skupia naszą uwagę na jednym, konkretnym obiekcie.

The whole story was a lie.
(Cała historia była kłamstwem.)

„All” oznacza ‘wszystkie’ i odnosi się zazwyczaj do wielu obiektów.

I love all his movies.
(Kocham jego wszystkie filmy.)

*Słowo „all” może łączyć się z rzeczownikiem w liczbie pojedynczej, jeśli jest mowa o okresie.

I worked in Miami all last summer.
(Pracowałam w Miami całe ostatnie lato.)

all

**Obserwuj nas i zacznij płynnie
rozmawiać po angielsku!**

Oficjalna strona
Facebook
YouTube
Instagram

Chat
school